

5) zarzut: naruszenie art. 107 ust. 1 i 3 TFUE

poprzez błędne ustalenie składek na ubezpieczenie społeczne, jakie mają być ponoszone przez prywatnych konkurentów („Benchmark”) oraz poprzez fikcyjne podwyższenie rzeczywistych zarobków brutto urzędników jako podstawy obliczenia do celów zastosowania „Benchmark”;

6) zarzut: brak uzasadnienia w sposób zgodny z art. 296 TFUE

z tego względu, że nadzwyczaj obszerna treść zaskarżonej decyzji jest częściowo niejasna, wewnętrznie sprzeczna lub niezrozumiała i nie pokazuje jednoznacznie związku między poszczególnymi częściami;

7) zarzut: naruszenie określoności przepisów prawa i art. 107 ust. 1 TFUE

z powodu niespójnego przedstawienia podstawy obliczenia kwoty podlegającej zwrotowi i faktu, że nie można jej zidentyfikować;

8) zarzut: naruszenie prawa do „rozsądnego czasu trwania postępowania” jako części prawa do „dobrej administracji” przewidzianego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Karty praw podstawowych) oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999

z powodu ponad dwunastoletniego czasu trwania postępowania od momentu wydania decyzji z 1999 r. o wszczęciu postępowania do momentu wydania zaskarżonej decyzji z dnia 25 stycznia 2012 r.;

9) zarzut: naruszenie prawa do „dobrej administracji” przewidzianego w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych oraz art. 15 rozporządzenia nr 659/1999

poprzez całkowitą bezczynność w odniesieniu do uregulowania w sprawie wynagrodzeń zgodnie z § 20 ust. 2 PostG, które było znane Komisji najpóźniej od 1999 r., ale dopiero po ponad jedenastu latach zostało uczynione przedmiotem postępowania na podstawie decyzji o rozszerzeniu z dnia 10 maja 2011 r.;

10) zarzut: naruszenie zasady pewności prawa, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady prawidłowej administracji, które są chronione jako prawa podstawowe, oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999

poprzez błędną ocenę decyzji z 2002 r. jako niemającej charakteru decyzji kończącej postępowanie, która to decyzja wbrew bezwzględemu zobowiązaniu wynikającemu z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 zdaniem Komisji nie uregulowała „ostatecznie” środków państwowych, które były przedmiotem postępowania i do których należały także obciążenia emerytalne.

B. Na poparcie żądania stwierdzenia nieważności art. 2 decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2012 r. skarżąca podnosi trzy kolejne zarzuty:

11) zarzut: naruszenie zasady „prawidłowej administracji” i „rozsądnego czasu trwania” postępowania

z powodu niezgodnego z prawem zaniechania zbadania występowania „nadmiernej kompensaty” w drodze „rekompensaty finansowej” od roku 1999, co Sąd stwierdził już w wyroku z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie T-266/02 Deutsche Post przeciwko Komisji;

12) zarzut: naruszenie art. 106 ust. 2 TFUE

poprzez niewystarczające uzasadnienie okoliczności, że w niniejszym przypadku nie zostało spełnione 4. kryterium wyroku w sprawie „Altmark” (4);

13) zarzut: błędne zastosowanie elementu pomocy w art. 107 ust. 1 TFUE

z tego względu, że „rekompensata finansowa” spełnia przesłanki usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 ust. 2 TFUE.

(1) Wyrok Sądu z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie T-157/01 Danske Busvognmænd przeciwko Komisji, Rec. s. II-917).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

(3) Wyrok Trybunału z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98 PreussenElektra, Rec. s. I-2099.

(4) Wyrok z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. s. I-7747.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2012 r. — Schulze przeciwko OHIM — NKL (Klassiklotterie)

(Sprawa T-155/12)

(2012/C 165/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans Gerd Schulze (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Lodigkeit)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: NKL Nordwestdeutsche Klassenlotterie (Hamburg)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 30 stycznia 2012 r. (sprawa R 600/2011-4) w zakresie dotyczącym odmowy rejestracji znaku towarowego „Klassiklotterie”;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Klassiklotterie” dla towarów i usług z klas 28, 35 i 41 (zgłoszenie nr 8 554 354).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: NKL Nordwestdeutsche Klassenlotterie

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki słowny znak towarowy „NKL-Klassiklotterie”, zarejestrowany dla towarów i usług z klas 16, 35 i 41 (znak towarowy nr 2 904 650).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2012 r. — Sweet Tec przeciwko OHIM (Kształt owalu)

(Sprawa T-156/12)

(2012/C 165/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sweet Tec GmbH (Boizenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Nägele)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie R 542/2011-1 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 9 554 171;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający kształt owalu dla towarów z klas 16 i 30 (zgłoszenie nr 9 554 171).

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający i nie jest opisowy dla towarów objętych zgłoszeniem.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — Alstom i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-164/12)

(2012/C 165/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alstom (Levallois Perret, Francja); Alstom Holdings (Levallois Perret); Alstom Grid SAS (Paryż, Francja); i Alstom Grid AG (Oberentfelden, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Derenne, lawyer, N. Heaton, P. Chaplin i M. Farley, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2012 r. zawartej w piśmie nr D/2012/006863 o przekazaniu High Court of England and Wales pewnych dokumentów, które skarżąca i jej spółki zależne przekazały Komisji w trakcie prowadzonego przez tą instytucję postępowania w sprawie COMP/F/38.899 — Gas Insulated Switchgear (Dz.U. 2008 C 5, s. 7), oraz
- obciążenie Komisji kosztami.